

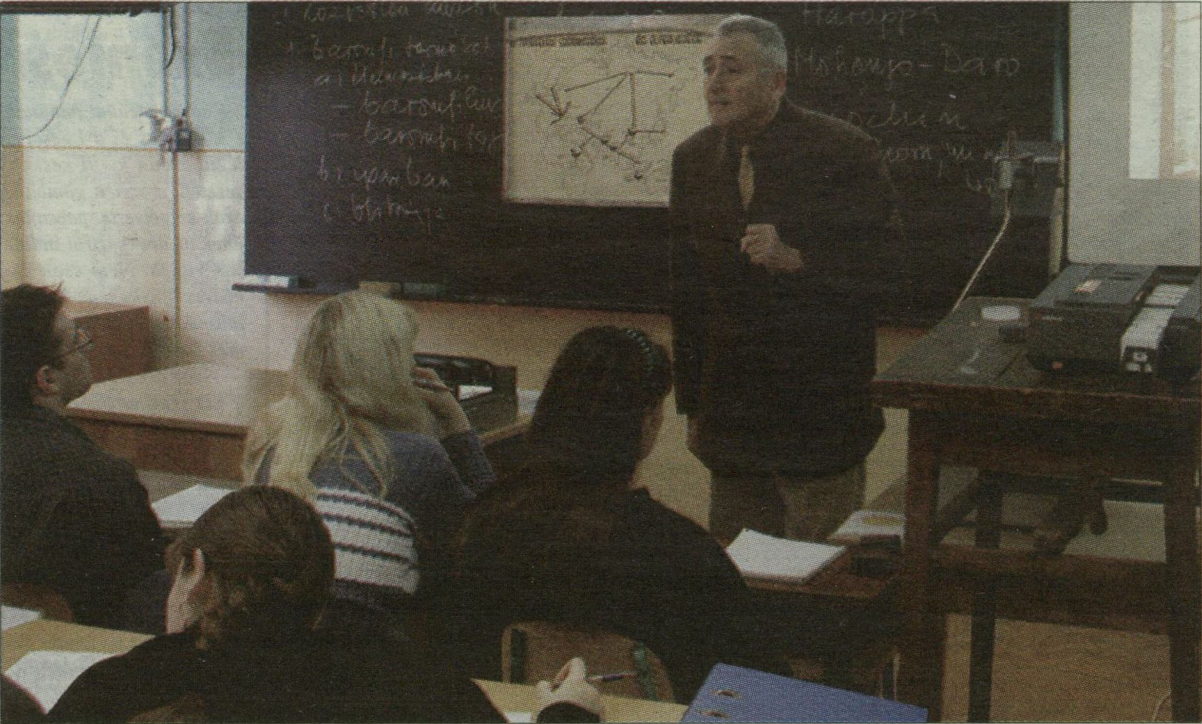
Apáczai Csere János-díj Sófalvy doktornak Az ifjúságba vetett hit

A szakma szeretete, valamint az ifjúságba vetett mélységes hite vezérli pedagógusi pályáján dr. Sófalvy Ferencet, a Szege-di Tudományegyetem Hódmezővásárhelyi Mezőgazdasági Főiskolai Karának tanárát, akit a magyar kultúra napján, Apáczai Csere János-díjjal tüntetett ki Pokorni Zoltán oktatási miniszter.

Apáczai Csere János-díjjal tüntették ki, a magyar kultúra napja alkalmából dr. Sófalvy Ferencet, a Szege-di Tudományegyetem Mezőgazdasági Főiskolai Karának pedagógusát, aki immár 1968 óta tanít az intézmény állattenyésztési tanszékén.

– A baromfityénység és a szakterület. Milyen indítatásból választotta ezt az ágazatot?

– Gyerekkoromban, kertész nagybátyámnál kedveltem meg a baromfityénységet. Ő hobbi-ból tyúkok tartásával és nemesítésével is foglalkozott. Az egyetemi éveim alatt aztán szakkörösként vettem ki a részem ebből a munkából. Majd 1977-ben, az akkori Országos Törzskönyvezési és Állattenyésztési Felügyelőség azon célját tűzte ki maga elé, hogy a hazai őshonos baromfi-fajták megőrzésére dolgozzon ki programot, melynek részeként a főiskolára helyezték ki a tan-yákról, a falvakból felvásárolt állományt. Az intézmény azóta a kendermagos magyar tyúk

Dr. Sófalvy Ferenc egykori tanárától, főnökétől dr. Mikó Józseftől örökölte szakmaszeretetét, hitvallását. (Fotó: Tésik Attila)

fedett tollazatú és a kopasznyakú változatának legnagyobb fajtafenntartó bázisa. Mind a mai napig ezen aprójszágok genetikai és tenyésztői munkáját irányítom.

– Milyen jelentőséggel bír a kutatási program a fajta-megőrzés mellett?

– A hibridizáció elterjedésének korszakában a több száz baromfifajtából gyakorlatilag csupán öt-hat vesz részt a különböző populáció kialakításában. E néhány pe-

dig nem rendelkezik a faj teljes génállományával, így jelentős tulajdonságok tűnhetnek el. Az őshonos fajták a sajátosságaik, így edzettségük, ellenálló képességük miatt, az ökogazdálkodásban is jelentős szerephez juthatnak. A baromfiágazatban egyre inkább az alternatív tartási rendszerek kerülnek előtérbe, melyek a ketrecek nélküli tartást célozzák meg. Mindez lehetővé teszi a biotermékek előállítását is.

– Az Apáczai Csere János-díjat kiemelkedő oktatási-nevelési munkájáért, illetve a pedagógiai gyakorlatot segítő tevékenységéért vehette át, Pokorni Zoltán oktatási minisztertől. Hogyan fogadta a díjátadásra szóló meghívást?

– Az értesítésben csupán az szerepelt, hogy a magyar kultúra napján az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Jogi Karára invitálnak, ahol különböző elismeréseket adnak át. Mint

utóbb kiderült: a főiskola terjesztett fel Apáczai Csere János-díjra. Nagy öröm számomra, hogy a kar ennyire megbecsüli a munkámat. Az elismerés még inkább inspirál a feladatok megoldásában.

– Milyen hitvallás vezérli pedagógusi pályáját?

– Az ifjúságba vetett mély-séges hit, valamint a szakma-szeretet, melyet egykori taná-romtól, főnökömtől, dr. Mikó Józseftől örököltem.

Török Anita

Volt politikai üldözöttek megbecsülése

Újabb juttatások

A kormány 267/2000. (XII. 26.) számú rendeletet hozott a volt politikai üldözöttek köz-zul a tartós szabadság-elvonást szenvedettek szá-mára járó juttatásokról.

Akik már megkapták az 1956-os Emlékérmet vagy Emléklapot, illetőleg az 1956 előtti büntettek a Szabad Magyarorszáért Em-léklapot, azoknak havi nyugdíját 2001. január 1-jétől 60 ezer forint-ra emelik, vagy egészítik ki. Aki eddig megkapta ugyanezt a havi 50 ezer forint nyugdíjat, az emelést automatikusan kapja, nem kell igényelnie.

Akik 1956-os vagy 1956 előtti politikai cselekményükért legalább három év bün-tetést letöltöttek, azok igény-lés alapján újabb juttatásokat kapnak.

Az igénylés űrlapon törté-nik. Igazolásul a Kárpótlási Hivatal Hatósági Bizonyít-ványának másolatát – a le-töltött időről –, az illetékes bíróságtól a börtönbüntetés semmisségi igazolását vagy az internálási, közbiztonsági őrizeti határozat másolatát kell csatolni a kitöltött, aláírt kérelem mellé. A különböző büntetések mint börtön, in-ternálás (Recsk, Budadél, Kistarcsa, Tököl stb.) össze-adhatók, és ha így elérik a minimális három évet, jár a külön juttatás. Az igazolások másolatát kell leadni, de az átadásnál az eredeti okmányt is be kell mutatni. Ezzel az átvevő hitelesíti a másolatot.

Akik szovjet börtönben, táborban voltak szovjet bírói ítélettel, minimum három

évet elért ideig, ugyanazt a juttatást kapják.

Akik szovjet hadifogás-ban voltak (1949. februárt követően még legalább há-rom évig), vagy akiket pol-gári személyként, levente-ként, német anyanyelvüként vagy bármilyen más ok mi-att a Szovjetunióba hurcol-tak, de erről igazolásuk vagy bírói ítéletük nincs, a ma-gyarországi orosz nagykö-vetséghez fordulhatnak igazo-lásért. A kérelem orosz nyelvű beadását szerveze-tünk segíti. Szükséges hozzá a személyi igazolvány, a fogva tartás helye/helyei, ideje, a fogoly apjának neve.

Az ügyeket a Pofosz és a TIB Csongrád megyei szer-vezeteinek heti ügyeleti nap-ján intézzük, hétfőn (Pofosz) és szerdán (TIB) délelőtt, a megyeháza Csanád termé-ben – Szeged, Rákóczi tér.

Az érintett büntetett özve-gye az elhunyt férjének járó juttatás 30 százalékára jor-sult. Nekik az elhunyt halotti anyakönyvi kivonatát, ille-tőleg a házassági anya-könyvi kivonatot is csatolni-uk kell.

Aki a juttatásra jogosult, mielőbb hozza vagy küldje be az ügyeletre a szükséges igazolásokat. Kérelem – űrlapot is ott kap. Postacím: 6722 Szeged, Rákóczi tér 1. Megyeháza, Csanád terem.

A volt ávosok, karhatal-misták, a forradalom leveré-séért kitüntetettek, abban ön-ként résztvevők vagy a volt kommunista pártrehabilitál-tak nem jogosultak a juttatá-sokra.

A Pofosz és a TIB megyei vezetői

„A művészekért, a képtárért úsztam”

A tápéi szobrász tette

Buruzs Csabát egyik legjobb barátja, Jäger Ernő bácsi házi törkölyrel kínálja miután kijött a vízből. (Fotó: Schmidt Andrea)

A belső feszültséget, a fölösleges gözt mindenki másképp engedi ki magából. Van aki „bogyókat” szed, mások egy-két felest dobnak be. Buruzs Csaba sajátos módon szaba-dul meg a stressztől – mi-nuszkban átúszva a Tiszát vagy térdig érő hóban egy szál fűrdőnadrágban elfut a Felső Tisza-parti stadionig, majd vissza a tápéi házáig. Szombaton azon-ban teljes más miatt szanta el magát a jeges fürdőre. A szegedi művészekért és a Horváth Mihály utcai képtárért ugrott fejest a jég hideg vízbe.

Közel hatvan ember topor-gott fázósan szombaton délelőtt 11 óra körül a tápéi Tiszavirág üdülőtelepen. Várták, hogy Bu-ruzs Csaba dacolva a jég hideg vízzel, az erős sodrással átúszva a Tiszát.

– Már nem először csinál ilyesmit ez a „Csaba-gyerek” – mondta az egyik szomszéd. A tápéiak sokat tudnának mesélni

a 41 éves képzőművészről, több színházi, illetve szabadtéris díszlet megálmodójáról, elké-sztőjéről. – Télvíz idején egy kiscsónakban futott egészen a kocsmaig kimászva a vízből, hogy megigyon egy felest – mosolygott egy idős tápéi.

– Megpróbáltam lebeszélni erről az öröklésről, de mintha a falnak mondtam volna – doho-gott Jäger Ernő. Az idős bácsi fiaként szereti Csabát, ezért ér-tethető az aggodása. A több mint hat éves ismeretségük alatt ren-geteg közös dolgot tettek. Ernő bácsi segédkezett többek között az István, a király és a West Si-de Story díszleteinek elkészíté-sében. Ezenkívül, ha tehetik na-ponta összejárnak, ilyenkor főznek, beszélgetnek egy-két pohárka bor mellett. Így nem csoda, hogy szombaton a ladik-ból dermedt testtel kikészülődő, átfagyott úszót „apja” köszön-tötte elsőként a parton egy jó meleg köntössel és egy korty törkölyvel.

Csabát barátai hazakísérték. Egy forró fürdő után azonban már a kocsma-ban ült, hogy fogadja a

gratulációkat és nekilásson a pa-calpörköltnek. – Nekem nincs olyan szelep a fejemben, mint a Szafi című rajzfilmben az osztrák nagyúrnak, ezért egyéni módot eszeltem ki a fölösleges gőz kie-resztésére – nevetett Buruzs Csaba. Minden emberben benne van az „öserő”. Sokan nem is sejtik, hogy mi mindenre lennének képe-sek. Csaba csak él ezzel a le-hetőséggel.

A Tisza átúszása egy fele-lőtlen kijelentés eredménye. Megígérte barátainak, így állnia kellett a szavát. Azért felajánlást is tett: a szegedi művészekért és a Horváth Mihály utcai képtárért vág neki. Rövid bemelegítés után fejest ugrott a hideg vízbe. Az erős sodrás igencsak kifárasztotta. A túlpartra kiérve görcs állt a lábába, így nem vál-lalta a visszautat. Bemászott a ladikba és visszavezett a kö-zönségéhez. – Úszás közben nem gondoltam semmire, fel-távnál viszont nagyon „rosszul” éreztem magam – mondta Csaba, miközben Balázs fia hozta a következő „vébékát”.

Kormos Tamás

múlt időben

Vádalku

Magyarország mint stilsztikai probléma? Bárhova megy, bármit nyit ki az ember, minden teli a törté-nettel, amely arról szól, ha igaz, hogy Deésy Géza vállalkozó, Torgyán József egykor kebelbeli kisgazdája, az Ag-rárinnovációs Kht. hivatalos helyiségében csak jóval később hivatalossá vált, illegális felvételt készített a be-szélgetésről, amelyen azt próbálták kitalálni, mi a leg-megfelelőbb módja, hogy hárommillió forint kenőpénzt átadjanak Torgyán Attila ifjabb sztárügyvédnek, akinek édesapja még mindig földművelési miniszter, s még min-dig az FKGP elnöke, édesanyja pedig még mindig az or-szágyűlés nemzetbiztonsági bizottságában énekel.

Szóval magnón vannak a káderek. És amire ritkán van lehetőségünk, olvashatjuk, hallhatjuk, hogyan be-szélnek akkor, amikor úgy hiszik, maguk között vannak. Vagyis mi, választók bepillantathatunk a kulisszák mögé, és elmélyedhetünk benne, mi a stílus akkor, amikor nem nagygyűlésen szólnak a hangfalak, hogy Isten, haza, család, amikor nem választási program íródik, hanem csak egy kisgyűlésen, lazán, maguk közt, úgy privátim próbálnak összehozni egy kisebb programot, amelynek keretében fel kéne vinni a pénzcsekkét „az Attilának”.

„Deésy Géza: Ennek semmi akadály, de hát ezt úgy kéne valahogy megközelíteni, hogy fiúk, szeretnék hozzá-tok csatlakozni, ezt meg ezt tudom tenni. Nem azt, hogy figyelj, én elintézték neked mindent. Egy lóf...t intézett el, semmit nem intézett el.

Mittelmayer Ferenc: Megint elkezdte, b.... meg, hogy rossz helyre fizették be a pénzt.

Deésy: Jaj, menjenek már a p....ba.

Mittelmayer: Hogy fizettünk volna már rossz helyre, amikor befizettük arra a számlára, a kincstárba, amit megadtak.

Deésy: Hát akkor az rossz helyre ment, mert jobb lett volna, ha nem fizetjük be.

Sipter Ferenc: Egyáltalán nem kellett volna befizetni.

[...]

Benczéné dr. Tóth Judit egyéni ügyvéd: De ezért en-gem úgy megb...nak, érted.”

Egy másik részlet, egész máshonnan, mégpedig Orbán Viktor miniszterelnök országértékelő beszédéből: „Egy munkára épülő világban a mezőgazdaságnak is tisztes megélhetést kell nyújtania a gazdák számára. Ezért a legsürgősebb teendőink közé tartozik, hogy Ma-gyarországon végre megszülessen az a korszerű mezőgazdaság, amelynek középpontjában a családi gaz-daságok állnak. Ezért a 2001. év lehetőleg már első felé-ben meg kell alkotnunk azt a magyar földbirtokrendszert szabályozó, régóta hiányzó törvényt, amely a helyben la-kó gazdákat juttatja földhöz, amely orvosolja a mai birto-kok szétaprózottságát, vagyis amelyik a Dániában és Franciaországban bevált szabályokat a hazai körülmé-nyekhez igazítja. [...] Nehezen képzelhető el egy új világ-rend törvényes rend nélkül. 1998-ban honfitársaink 600 ezer bűncselekményt követtek el Magyarországon. Ez a szám az elmúlt esztendő végére 450 ezerre csökkent.”

A teteje meg az alja? A privát meg a közbeszéd? A belső használatra szánt, hétkönap hivatalt trágárság? Így társalognak, így beszélnek meg egy – akár korrupci-ós! – ügyet egy irodában, amelyet a „keresztény Magyar-ország” adófizetőinek pénzén vettek bérbe, ki tudja hány évre?

És ugyanannak a hivatalosságnak egy felső, ünnepi, megszólalása? Egy olyan megszólalás, amelyet azok nyil-vánosságának szántak, akik a korrupciós „társalkodás” tárgyi feltételeihez az anyagi fedezetet adóbefizetésekkel folyamatosan megteremtik? A mai magyar hivatalnok, a mai magyar tisztviselő két arca? Vagy világjelenség?

Jön ez a gyakran jópofának szánt, újszerű beszédmód a képernyőről is, a prűdériájáról híres Amerika filmjeiből is. És meg is volt ennek jól ágyazva. A kommunista moz-galmi zsargon szövegei is hemzsegték ezektől az „életes-nek” szánt, föld és gyár közeli, „forradalmi munkás-pa-raszt” szóhasználatról. Csakhogy talán soha nem hatott ez ennyire groteszken és visszaletszóan, mint most, ami-akor ehhez egy hatalmas, historizáló pannó a háttér: Szent István koronájával, jogarával és országalmájával, Szent Imre szűzi életével, Szent Margit önfeláldozásával, a térítő Szent Adalbert ájtatos látogatásával, mai állami körmenetekkel, népszámlálások hitvallási felhívásokkal, s a pannó szélein székelysarjnyában sasszézó, leendő státuszmagyarokkal... Hova keveredtünk, kérdezi az em-ber.

Különösen érdekes Deésy Géza feljelentő koronatanú, aki biztosan tudta, hogy a beszélgetésről felvétel ké-szül, hisz ő dugta el a magnót. Mégis fontosnak tartotta, hogy ilyen kellemesen elengedje magát, hogy most is úgy beszéljen, ahogy valószínűleg mindig szokott. Ahogyan akkor is beszélt, amikor Torgyán József közvetlen munkatársa volt. Ahogyan azokban az időkben is beszélt, amikor újra homlokzatra tették a Független Kisgazda-, Földmunkás- és Polgári Párt aranykalásos címerét. A többi? A többi nem a stilsztikára, hanem a rendőrségre tartozik. De a rendőrség említésekor eszünkbe jutnak De-ésy Géza nyilvánosságra került lezart és folyó ügyei. És feltesszük a kérdést, nem vádalku következménye-e, hogy Deésy feldobta társait, hogy – ki tudja, kinek a megbízá-sából – besúgta a nyilvánosságnak ezt az egyetlen egy állítólagos vesztegetést? Volt több is? Mennyi?

Zalai László